

[Carsten Raft.]

der foreligger en af de meget faa Lejligheder til det — og det skal erkendes, at det er temmelig sjældent, Statsbanerne kommer til Rigsdagen og skal have Takstforhøjelser —, er det naturligt at tale om de Ting, der beskæftiger os i denne Sammenhæng. Det ene er et Nærtrafikspørgsmaal, men for Resten ogsaa et Takstspørgsmaal. Der er den Regel, at man ikke kan have mindre Takst end for 6 km mellem Stationerne. Det er vist meget rimeligt andre Steder i Landet, hvor det normale er 6 km, men paa S-Banen, hvor Afstanden normalt er 1 km, virker det fuldkommen urimeligt, at man for at køre den ene Kilometer skal betale, som det bliver efter disse Bestemmelser, 45 Øre, hvorimod man kan køre den tidobbelte Længde inde i København for 20 Øre. Nu kunde man spørge, om Folk da tager fra den ene Station til den anden paa S-Banen. Det gør de i allerhøjeste Grad. Jeg kan nævne, at det er nødvendigt for Folk fra Sorgenfri og Virum at tage til Lyngby, dør er Raadhuset og Kommunens officielle Apparat; og det er nødvendigt for Folk fra Virum at tage til Holte; dør er Posthuset, hvor de skal hente deres Pakker, hvis de ikke har været hjemme, da Postbudet var der, og dør maa de besøge hele deres Postforretning. Saa-danne Rejser er meget hyppige, og hver eneste Rejse koster 45 Øre, en fuldkommen uhyrlig Takst, en Ting, som irriterer meget og burde ændres.

Der er endelig et andet Spørgsmaal, som ogsaa har irriteret meget. Forholdet er det, at Statsbanerne har været nødt til ofte at skifte Rejseplan i den senere Tid, og det er der ikke noget at sige til; det har været nødvendigt, efterhaanden som Befordringsmidlerne er blevet bedre og Kullene er kommet til. Men det har været meget vanskeligt at faa Rejselister. Der er jo kun een virkelig Rejseliste, den store Rejseliste; den er klar og overskuelig, der er baade Rutebiler og Dampskibe, den kan man virkelig benytte, hvis man skal planlægge en Rejse, men den findes meget sjældent paa Stationerne, og det er saadan, f. Eks. i Øjeblikket og ogsaa tit ellers, at de andre Køreplaner findes heller ikke. Jeg har lige været en Tur paa 12 Dage i Jylland, og for at undersøge Forholdene henvendte jeg mig paa hver eneste Station for at faa en Køreplan; der fandtes ikke Køreplaner noget Sted, hverken Rejseliste eller Køreplan. Det var ganske forfærdeligt, dengang Trafikken var saa indskrænket, at man maatte „planlægge“ en Tur ved at hoppe fra den ene Rutebil til den næste,

at man da overhovedet ikke kunde faa nogen Rejseliste, men det er ogsaa meget generende i Øjeblikket. Naar man har en Forretning som Statsbanerne med dette Væld af Rejsetider, og naar det er fuldkommen umuligt at faa fat paa Oplysningskontoret paa Grund af Telefonmisøren, maa det dog være et rimeligt Krav, at der er Mulighed for at faa at vide, hvornaar Togene kører, saa man kan tilrettelægge en Rejse. Jeg indrømmer, at med de mange Skifter i Køreplanen kan det forme sig saadan, at man ikke kan beregne Størrelsen af et Oplag, det kan slippe op, men det hænder unægtelig meget ofte. Undertiden svares der ogsaa, at det er paa Grund af Papirmangelen, og det vil jeg slet ikke benægte. Jeg vil slet ikke benægte, at man, hvis man spørger i Direktoratet for Vareforsyning efter Papir, kan blive afvist; men saa maa man anstille en nærmere Undersøgelse, for det er dog ganske givet, at hvis man undersøger, hvad der ellers bruges Papir til her i Landet, maa dette, at der er en brugelig Rejseliste, saa at man kan se, hvordan Togene kører, være et Hensyn fremfor de fleste andre. Og det er da ogsaa saadan, at den højtærede Handelsminister og den højtærede Trafikminister ikke sidder længere fra hinanden, end at de kan komme i Forbindelse med hinanden og se at faa ordnet den Affære, og jeg henstiller, at det ordnes saadan, at Papirmangelen ikke længere er en Hindring for Fremstilling af Rejselister.

Jeg har nu omtalt forskellige Spørgsmaal, som nødvendigvis maatte komme frem, og jeg vil antage, at ogsaa andre Spørgsmaal bliver rejst senere. Vi tilsiger en velvillig Behandling af dette Forslag, vi tilsiger Beredvillighed til at bevilge de Penge, der ønskes, men vi vil gerne have undersøgt de forskellige Tariffer, og vi vil gerne have en meget omhyggelig Udvalgsbehandling. Vi vil gerne give alle de forskellige Institutioner og Erhvervsvirksomheder, der berøres af disse Tarifændringer, Mulighed for at henvende sig til Udvalget og gennem Udvalget til Ministeren. Det siger sig selv, at det er fuldkommen umuligt for os at trænge til Bunds i selve Teknikken, men saa maa det ogsaa være saaledes, at de Folk, der har Evne til at gøre det, faar Mulighed for at henvende sig til Udvalget og faa deres Sag godt og omhyggeligt behandlet.

Chr. A. Christiansen: Vort Parti vil ikke afvise de foreslaaede Forhøjelser. Vi vil naturligvis være med til at foretage de Forhøjelser, der er nødvendige for at tilveje-